

บทที่ ๖

ปัจจัยอื่น ๆ กับสังคมประกิตทางการเมืองของนักศึกษาวิชาการสื่อสาร

ในบทนี้จะได้กล่าวถึงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยอื่น ๆ ได้แก่ ปัจจัยประชากร ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และปัจจัยทางสังคม กับ สังคมประกิตทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจะเป็นการพิสูจน์สมมติฐานคือ

๑. เพศ อายุ เชื้อชาติ ศาสนา ภูมิลำเนา มีความสัมพันธ์กับสังคมประกิตทางการเมืองในระดับที่แตกต่างกันของนักศึกษาวิชาการสื่อสาร

๒. อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้ของครอบครัว เงินใช้ส่วนตัวของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กับสังคมประกิตทางการเมืองในระดับที่แตกต่างกันของนักศึกษาวิชาการสื่อสาร

๓. กลุ่มวิชาที่ศึกษา ปีที่ศึกษา วิชาที่เรียนด้านรัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ กฎหมาย สังคมวิทยา การมีตำแหน่ง เป็นกรรมการนักศึกษา การเป็นสมาชิกชมรม แนวโน้มของครอบครัว แบบ Socio-Orientatation และ Concept-Orientatation มีความสัมพันธ์กับสังคมประกิตทางการเมืองในระดับที่แตกต่างกันของนักศึกษาวิชาการสื่อสาร

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ กับการสังคมประกิตทางการเมือง จะปรากฏเฉพาะที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติดังต่อไปนี้

๑. ปัจจัยประชากรกับสังคมประกิตทางการเมือง

ในส่วนนี้ เป็นการพิสูจน์สมมติฐานที่ว่า "เพศ อายุ เชื้อชาติ ศาสนา ภูมิลำเนา มีความสัมพันธ์กับสังคมประกิตทางการเมืองในระดับแตกต่างกันของนักศึกษาวิชาการสื่อสาร" โดยจะแสดงผลการวิจัยตามตัวแปรย่อยของกระบวนการสังคมประกิตทางการเมืองดังนี้

ก. ทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยกับปัจจัยประชากร

๑. เพศ พบว่า นักศึกษาชายของทุกสถาบัน เมื่อพิจารณาาร่วมกันจากวิทยากรุงเทพ และจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยสูง ($r = 0.11, 0.24, 0.22$ ที่ $P \leq 0.05$) ส่วนที่เป็นหญิง จากกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว จะมีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยต่ำ ($r = -0.10, -0.24, -0.22$ ที่ $P \leq 0.05$)

๒. อายุ กลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบัน เมื่อพิจารณาร่วมกันและจากมหาวิทยาลัย-
รามคำแหง ที่อายุระหว่าง ๑๔ - ๒๑ ปี มีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยต่ำ
($r = -0.14, 0.37$ ที่ $P \leq 0.05$) ส่วนที่อายุระหว่าง ๒๒ - ๒๗ ปี ของกลุ่มตัวอย่าง
ดังกล่าว มีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยสูง ($r = 0.16, 0.37$ ที่ $P \leq 0.05$)

๓. เชื้อชาติ กลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบัน เมื่อพิจารณาร่วมกันและจาก
มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีเชื้อชาติไทย มีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยต่ำ
($r = -0.16, -0.20$ ที่ $P \leq 0.05$) ส่วนกลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบัน เมื่อพิจารณาร่วมกัน
ที่มีเชื้อชาติจีน มีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยสูง ($r = 0.15, P = 0.04$)

๔. ศาสนา เมื่อพิจารณาในกลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบันร่วมกัน และจากมหาวิทยาลัย-
เชียงใหม่ ที่นับถือศาสนาพุทธ มีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยต่ำ ($r = -0.12,$
 -0.35 ที่ $P < 0.05$) ส่วนกลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบันร่วมกัน และจากวิทยาลัยกรุงเทพ
ที่นับถือศาสนาอิสลาม หรือไม่นับถือศาสนาอะไรเลย จะมีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตย
สูง ($r = 0.13, 0.41$ ที่ $P < 0.05$)

สรุปผลการวิจัยในเรื่องทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตย กับปัจจัยประชากร
ได้ว่า ปัจจัยประชากรบางประการคือ เพศ อายุ เชื้อชาติ และศาสนา ของกลุ่มตัวอย่าง
บางกลุ่ม มีความสัมพันธ์กับกระบวนการสังคมประเทศทางการเมืองในเรื่องทัศนคติทางการเมือง
แบบประชาธิปไตย ในระดับที่แตกต่างกัน

ข. ความสนใจทางการเมืองกับปัจจัยประชากร

ผลการวิจัยในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจทางการเมืองกับปัจจัย
ประชากร ปรากฏเฉพาะที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติดังต่อไปนี้

๑. เพศ เมื่อพิจารณาทุกสถาบันร่วมกัน และจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ วิทยาลัยกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เป็นชาย มีความ
สนใจทางการเมืองในระดับสูง ($r = 0.20, 0.20, 0.19, 0.23, 0.20$ ที่ $P \leq 0.05$)
ส่วนที่เป็นหญิงของทุกสถาบัน เมื่อพิจารณาร่วมกันและของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกับวิทยาลัย
กรุงเทพ มีความสนใจทางการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.17, -0.20, -0.23$ ที่ $P \leq 0.05$)

๒. เชื้อชาติ เมื่อพิจารณาทุกสถาบันร่วมกัน และจากมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีเชื้อชาติไทย มีความสนใจทางการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.14, -0.24$ ที่ $P < 0.05$) ส่วนที่มีเชื้อชาติจีนจากกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว มีความสนใจทางการเมืองในระดับสูง ($r = 0.13, 0.22$ ที่ $P < 0.05$)

๓. ศาสนา กลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่นับถือศาสนาพุทธ มีความสนใจทางการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.33, P = 0.05$)

สรุปได้ว่า ปัจจัยประชากรบางประการคือ เพศ เชื้อชาติ และศาสนาพุทธ ของกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่ม มีความสัมพันธ์กับกระบวนการสังคมประกิตทางการเมืองในเรื่อง ความสนใจทางการเมืองในระดับที่แตกต่างกัน

ค. ความรู้ทางการเมืองกับปัจจัยประชากร

ผลการวิจัย เรื่องความรู้ทางการเมืองกับปัจจัยประชากร ปรากฏเฉพาะที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติดังต่อไปนี้

๑. เพศ กลุ่มตัวอย่างจากวิทยาลัยกรุงเทพ ชาย มีความรู้ทางการเมืองในระดับสูง ($r = 0.29, P = 0.01$) ส่วนที่เป็นหญิง มีความรู้ทางการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.29, P = 0.01$)

๒. อายุ เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบันร่วมกัน และจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่อายุระหว่าง ๑๘ - ๒๑ ปี มีความรู้ทางการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.13, -0.24$ ที่ $P \leq 0.05$) ส่วนที่อายุระหว่าง ๒๒ - ๒๗ ปี ของกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว มีความรู้ทางการเมืองในระดับสูง ($r = 0.12, 0.20$ ที่ $P \leq 0.05$)

๓. เชื้อชาติ เมื่อพิจารณาทุกสถาบันร่วมกัน จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีเชื้อชาติไทย มีความรู้ทางการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.16, -0.23, -0.17$ ที่ $P \leq 0.05$) ส่วนที่มีเชื้อชาติจีน จากกลุ่มตัวอย่างทุกสถาบัน เมื่อพิจารณาร่วมกันและจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความรู้ทางการเมืองในระดับสูง ($r = 0.15, 0.23$ ที่ $P \leq 0.05$)

๔. ศาสนา กลุ่มตัวอย่างของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่นับถือศาสนาพุทธ มีความรู้ทางการเมืองในระดับสูง ($r = 0.30, P = 0.005$) ส่วนที่นับถือศาสนาอิสลาม หรือไม่นับถือศาสนาใด มีความรู้ทางการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.23, P = 0.02$)

สรุปได้ว่า ปัจจัยประชากรบางประการ คือ เพศ อายุ เชื้อชาติ และ ศาสนา ของกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่ม มีความสัมพันธ์กับกระบวนการตั้งคณประภททางการเมืองใน เรื่อง การมีความรู้ทางการเมืองในระดับที่แตกต่างกัน

ง. การมีส่วนร่วมทางการเมืองกับปัจจัยประชากร

ผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมทางการเมือง กับปัจจัยประชากร ปรากฏ เฉพาะที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติดังต่อไปนี้

๑. เพศ เมื่อพิจารณาทุกสถาบันร่วมกัน จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ วิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เป็นชาย มีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับสูง ($r = 0.22, 0.25, 0.43, 0.45, 0.24$ ที่ $P \leq 0.05$) ส่วนที่เป็นหญิงจากกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว มีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.24, -0.23, -0.43, -0.45, -0.31$ ที่ $P \leq 0.05$)

๒. อายุ เมื่อพิจารณาทุกสถาบันร่วมกัน และจากมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีอายุระหว่าง ๑๙ - ๒๑ ปี มีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.16, -0.25$ ที่ $P < 0.05$) ส่วนที่อายุระหว่าง ๒๒ - ๒๗ ปี มีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับสูง ($r = 0.18, 0.28$ ที่ $P < 0.05$)

๓. เชื้อชาติ กลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบัน เมื่อพิจารณาร่วมกันและจาก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเชื้อชาติไทย มีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.09, -0.41$ ที่ $P < 0.05$) ส่วน กลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่มีเชื้อชาติจีน มีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับสูง ($r = 0.41, P = 0.02$)

๔. ภูมิลำเนา กลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มาจกต่างจังหวัด และกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ มีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับสูง ($r = 0.18, 0.40$ ที่ $P < 0.05$) ส่วนกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ และจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในต่างจังหวัด มีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.18, -0.40$ ที่ $P < 0.05$)

สรุปได้ว่า ปัจจัยประชากรบางประการคือ เพศ อายุ เชื้อชาติ และภูมิลำเนา ของกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่ม มีความสัมพันธ์กับกระบวนการสังคมประกิตทางการเมืองใน เรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับที่แตกต่างกัน

จ. ความรู้สึกแยกตนเองจากการเมืองกับปัจจัยประชากร

ผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างการมีความรู้สึกแยกตนเองจากการเมือง กับ ปัจจัยประชากร ปรากฏเฉพาะที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติดังต่อไปนี้

๑. เพศ เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบันร่วมกัน และจากวิทยาลัย-กรุงเทพฯ ที่เป็นชาย มีความรู้สึกแยกตนเองจากการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.09, -0.25$ ที่ $P \leq 0.05$) ส่วนที่เป็นหญิง มีความรู้สึกแยกตนเองจากการเมืองในระดับสูง ($r = 0.10, 0.28$ ที่ $P \leq 0.05$)

๒. เชื้อชาติ เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบันร่วมกัน และกลุ่มตัวอย่าง จากมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีเชื้อชาติไทย กับกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเชื้อชาติจีน มีความรู้สึกแยกตนเองจากการเมืองในระดับสูง ($r = 0.10, 0.34, 0.32$ ที่ $P \leq 0.05$) ส่วนกลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบันร่วมกัน และมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีเชื้อชาติจีน และกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเชื้อชาติไทย มีความรู้สึกแยกตนเอง จากการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.09, -0.32, -0.32$ ที่ $P \leq 0.05$)

๓. ภูมิลำเนา กลุ่มตัวอย่างจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีภูมิลำเนาใน
 กรุงเทพฯ มีความรู้สึกแยกตนเองจากการเมืองในระดับสูง ($r = 0.21, P = 0.03$) ส่วน
 ที่มีภูมิลำเนาจากต่างจังหวัด มีความรู้สึกแยกตนเองจากการเมืองในระดับต่ำ
 ($r = -0.21, P = 0.03$)

สรุปได้ว่า ปัจจัยประชากรบางประการได้แก่ เพศ เชื้อชาติ และภูมิลำเนา
 ของกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่ม มีความสัมพันธ์กับการมีความรู้สึกแยกตนเองจากการเมืองในระดับที่
 แตกต่างกัน

๕. ปัจจัยทางเศรษฐกิจกับสังคมประกิตทางการเมือง

ในส่วนนี้เป็นการพิสูจน์สมมติฐานที่ว่า "อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้ของ
 ครอบครัว เงินใช้ส่วนตัวของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กับสังคมประกิตทางการเมืองในระดับที่
 แตกต่างกันของนักศึกษาริชาการสื่อสาร" โดยจะแสดงผลการวิจัยไปตามตัวแปรย่อยของ
 กระบวนการสังคมประกิตทางการเมืองดังนี้

ก. ทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตย กับปัจจัยทางเศรษฐกิจ

ผลการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตย
 กับปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปรากฏเฉพาะที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติดังต่อไปนี้

๑. อาชีพของบิดา เมื่อพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างรวมทุกสถาบัน จากจุฬาลงกรณ์-
 มหาวิทยาลัย และจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่บิดาเป็นข้าราชการ และจากมหาวิทยาลัย-
 เชียงใหม่ ที่บิดาเป็นลูกจ้าง มีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยในระดับต่ำ ($r = -0.16,$
 $-0.22, -0.28, -0.32$ ที่ $P \leq 0.05$) ส่วนกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 ที่บิดาเป็นข้าราชการ และจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่บิดาสั่งแก่กรรมหรือมิได้ประกอบอาชีพ
 มีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยในระดับสูง ($r = 0.26, 0.52$ ที่ $P \leq 0.05$)

๒. อาชีพของมารดา เมื่อพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างรวมทุกสถาบันและจาก
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มารดาประกอบธุรกิจส่วนตัว มีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตย
 ในระดับสูง ($r = 0.12, 0.25$ ที่ $P \leq 0.05$) ส่วนกลุ่มตัวอย่างจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 ที่มารดาเป็นข้าราชการ จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มารดาเป็นลูกจ้าง จากวิทยาลัยกรุงเทพ

และจากทุกสถาบันเมื่อพิจารณาร่วมกัน ที่มารดาถึงแก่กรรมหรือมิได้ประกอบอาชีพ มีทัศนคติทางการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.27, -0.24, -0.28, -0.09$ ที่ $P < 0.05$)

๓. รายได้ของครอบครัว เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างรวมทุกสถาบัน จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และจากวิทยาลัยกรุงเทพ ที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ตั้งแต่ ๕,๐๐๑ บาทขึ้นไป และจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ บาท มีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยในระดับต่ำ ($r = -0.11, -0.26, -0.27, -0.18$ ที่ $P < 0.05$) ส่วนกลุ่มตัวอย่างจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ บาท มีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยในระดับสูง ($r = 0.23, 0.32$ ที่ $P < 0.05$)

๔. เงินใช้ส่วนตัวของนักศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีเงินใช้ส่วนตัว ๑,๐๐๑ บาทขึ้นไป มีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยในระดับต่ำ ($r = -0.18, P = 0.05$)

สรุปได้ว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจได้แก่ อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้ของครอบครัว และเงินใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษา ของกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่มมีความสัมพันธ์กับการมีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยในระดับที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย

ข. ความสนใจทางการเมืองกับปัจจัยทางเศรษฐกิจ

ผลการวิจัย เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจทางการเมืองกับปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปรากฏเฉพาะที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

๑. อาชีพของบิดา เมื่อพิจารณาทุกสถาบัน จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่บิดาประกอบธุรกิจส่วนตัว กับกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีบิดาเป็นลูกจ้าง และกลุ่มตัวอย่างจากวิทยาลัยกรุงเทพ ที่บิดาถึงแก่กรรมหรือมิได้ทำงาน มีความสนใจทางการเมืองในระดับสูง ($r = 0.09, 0.23, 0.40, 0.38, 0.21$ ที่ $P < 0.05$ ตามลำดับ) ส่วนกลุ่มตัวอย่าง เมื่อพิจารณาทุกสถาบันร่วมกัน จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ วิทยาลัยกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่บิดาเป็นข้าราชการ มีความสนใจทางการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.19, -0.22, -0.28, -0.47$ ที่ $P < 0.05$)

๒. อาชีพของมารดา เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างอย่างรวมทุกสถาบันและเฉพาะจาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มารดาประกอบ ธุรกิจส่วนตัว มีความสนใจทางการเมืองในระดับสูง ($r = 0.13, 0.23, 0.43, 0.20$ ที่ $P \leq 0.05$) ส่วนกลุ่มตัวอย่างจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มารดาเป็นลูกจ้าง และจาก มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มารดาเป็นลูกจ้าง หรือเป็นข้าราชการ มีความสนใจทางการเมือง ในระดับต่ำ ($r = -0.20, -0.18, -0.19$ ที่ $P \leq 0.05$)

๓. รายได้ของครอบครัว กลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่มาจาก ครอบครัวที่มีรายได้ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ บาท มีความสนใจทางการเมืองในระดับสูง ($r = 0.24$ $P = 0.02$) ส่วนกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และวิทยาลัยกรุงเทพ ที่มาจาก ครอบครัวที่มีรายได้ตั้งแต่ ๕,๐๐๑ บาทขึ้นไป มีความสนใจทางการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.19, -0.28$ ที่ $P \leq 0.05$)

๔. เงินใช้ส่วนตัวของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่มีเงินใช้ส่วนตัวต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท มีความสนใจทางการเมืองในระดับสูง ($r = 0.24$; $P = 0.01$) ส่วนที่มีเงินใช้ส่วนตัวตั้งแต่ ๑,๐๐๑ บาทขึ้นไป มีความสนใจทางการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.26, P = 0.01$)

สรุปได้ว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจในเรื่อง อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้ของครอบครัว และเงินใช้ส่วนตัวของนักศึกษา ของกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่ม มีความสัมพันธ์กับ สังคมพรรคทางการเมืองในเรื่องความสนใจทางการเมืองในระดับที่แตกต่างกัน

ค. ความรู้ทางการเมืองกับปัจจัยทางเศรษฐกิจ

ผลการวิจัยในเรื่องการมีความรู้ทางการเมืองกับปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปรากฏเฉพาะที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

๑. อาชีพของบิดา เมื่อพิจารณาจากตัวอย่างรวมทุกสถาบัน และจากมหาวิทยาลัย-เชียงใหม่ ที่บิดาเป็นข้าราชการ จะมีความรู้ทางการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.10, -0.39$ ที่ $P \leq 0.05$) ส่วนกลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบัน เมื่อพิจารณาร่วมกัน และจากวิทยาลัยกรุงเทพ ที่บิดาถึงแก่กรรมหรือไม่ได้ประกอบอาชีพ มีความรู้ทางการเมืองในระดับสูง ($r = 0.12, 0.23$ ที่ $P \leq 0.05$)

๒. อาชีพของมารดา กลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัย-
เชียงใหม่ ที่มารดาเป็นข้าราชการ กับจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มารดาเป็นลูกจ้าง มีความรู้
ทางการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.30, -0.48, -0.21$ ที่ $P \leq 0.05$) ส่วนกลุ่มตัวอย่าง
จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่มารดาประกอบธุรกิจส่วนตัว และจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่
มารดาถึงแก่กรรมหรือมิได้ประกอบอาชีพ มีความรู้ทางการเมืองในระดับสูง ($r = 0.25,$
 0.34 ที่ $P \leq 0.05$)

๓. รายได้ของครอบครัว เมื่อพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างรวมทุกสถาบัน และจาก
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ บาท จะมีความรู้ทาง
การเมืองในระดับสูง ($r = 0.10, 0.23$ ที่ $P \leq 0.05$) ส่วนที่มาจากครอบครัวที่มี
รายได้ตั้งแต่ ๕,๐๐๑ บาทขึ้นไป มีความรู้ทางการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.17, -0.32$
ที่ $P \leq 0.05$)

๔. เงินใช้ส่วนตัวของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ที่มีเงินใช้ส่วนตัวต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท มีความรู้ทางการเมืองในระดับสูง ($r = 0.23,$
 $P = 0.02$) ส่วนที่มีเงินใช้ส่วนตัวตั้งแต่ ๑,๐๐๑ บาทขึ้นไป มีความรู้ทางการเมืองในระดับต่ำ
($r = -0.27, P = 0.009$)

สรุปได้ว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจในเรื่อง อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้ของ
ครอบครัว และเงินใช้ส่วนตัวของนักศึกษา ของกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่มมีความสัมพันธ์กับสังคมประกิต
ทางการเมืองในเรื่องความรู้ทางการเมืองในระดับที่แตกต่างกัน

ง. การมีส่วนร่วมทางการเมืองกับปัจจัยทางเศรษฐกิจ

ผลการวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปรากฏเฉพาะ
ที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

๑. อาชีพของบิดา เมื่อพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างรวมทุกสถาบัน และจากมหาวิทยาลัย-
ธรรมศาสตร์ ที่บิดาเป็นข้าราชการ จากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่บิดาเป็นลูกจ้าง และจาก
มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่บิดาถึงแก่กรรมหรือมิได้ประกอบอาชีพ มีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับ
ต่ำ ($r = -0.14, -0.32, -0.42, -0.27$ ที่ $P \leq 0.05$) ส่วนกลุ่มตัวอย่างจาก

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่บิดาเป็นลูกจ้าง และจากมหาวิทยาลัย เชียงใหม่ที่บิดาถึงแก่กรรม หรือมิได้ประกอบอาชีพ จะมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับสูง ($r = 0.37, 0.41$ ที่ $P = 0.001$)

๒. อาชีพของมารดา กลุ่มตัวอย่างจากวิทยาลัยกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มารดาถึงแก่กรรมหรือมิได้ประกอบอาชีพ จะมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.29, -0.23$ ที่ $P \leq 0.05$) ส่วนจากวิทยาลัยกรุงเทพ ที่มารดาประกอบธุรกิจส่วนตัว จะมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับสูง ($r = 0.31, P = 0.01$)

๓. รายได้ของครอบครัว กลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และวิทยาลัยกรุงเทพ ที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ บาท จะมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับสูง ($r = 0.26, 0.24$ ที่ $P \leq 0.05$) ส่วนกลุ่มตัวอย่างจากวิทยาลัยกรุงเทพ ที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ ๕,๐๐๑ บาทขึ้นไป มีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.33, P = 0.007$)

๔. เงินใช้ส่วนตัวของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีเงินใช้จ่ายส่วนตัวต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท จะมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับสูง ($r = 0.21, P = 0.05$) ส่วนที่มีเงินใช้ส่วนตัว ๑,๐๐๑ บาทขึ้นไป จะมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.18, P = 0.05$)

สรุปได้ว่า ปัจจัยทาง เศรษฐกิจในเรื่องอาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้ของครอบครัว และเงินใช้ส่วนตัวของนักศึกษา ของกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่ม มีความสัมพันธ์กับ สังคมประกิตทางการเมืองในเรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับที่แตกต่างกัน

จ. ความรู้แยกตนเองจากการเมือง กับปัจจัยทางเศรษฐกิจ

ผลการวิจัย เรื่องความรู้สึกแยกตนเองจากการเมืองกับปัจจัยทางเศรษฐกิจปรากฏ เฉพาะที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

๑. อาชีพของบิดา เมื่อพิจารณาารวมกลุ่มสถาบัน ที่บิดาประกอบธุรกิจส่วนตัวพบว่า มีความรู้สึกแยกตนเองจากการเมืองในระดับสูง ($r = 0.10, P = 0.03$) ส่วนกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่บิดาถึงแก่กรรมหรือมิได้ประกอบอาชีพ มีความรู้สึกแยกตนเองจากการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.27, P = 0.006$)

๒. อาชีพของมารดา กลุ่มตัวอย่างจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มารดาถึงแก่กรรมหรือมิได้ประกอบอาชีพ และจากมหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ที่มารดาประกอบธุรกิจส่วนตัว มีความรู้สึกแยกตนเองจากการเมืองในระดับสูง ($r = 0.24, 0.41$ ที่ $P \leq 0.05$) ส่วนกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มารดาเป็นลูกจ้าง จากมหาวิทยาลัย เชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มารดาถึงแก่กรรมหรือมิได้ประกอบอาชีพ มีความรู้สึกแยกตนเองจากการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.18, -0.43, -0.19$ ที่ $P \leq 0.05$)

๓. รายได้ของครอบครัว กลุ่มตัวอย่างจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ บาท มีความรู้สึกแยกตนเองจากการเมืองในระดับสูง ($r = 0.19, P = 0.05$)

สรุปได้ว่า ปัจจัยทาง เศรษฐกิจบางประการได้แก่ อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และรายได้ของครอบครัว ของกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่ม มีความสัมพันธ์กับสังคมประกิตทางการเมืองในเรื่องความรู้สึกแยกตนเองจากการเมืองในระดับที่แตกต่างกัน

๓. ปัจจัยทางสังคมกับสังคมประกิตทางการเมือง

ในส่วนนี้เป็นการพิสูจน์ สมมติฐานที่ว่า "กลุ่มวิชาที่ศึกษา ปีที่ศึกษา วิชาที่เรียนด้าน รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ กฎหมาย สังคมวิทยา การมีตำแหน่งเป็นกรรมการนักศึกษา การเป็นสมาชิกชมรม แนวโน้มของครอบครัวแบบ Socio-Oriented และ Concept-Oriented มีความสัมพันธ์กับสังคมประกิตทางการเมืองในระดับที่แตกต่างกันของนักศึกษาวิชาการสื่อสาร" โดยจะแสดงผลการวิจัยตามตัวแปรย่อย ของกระบวนการสังคมประกิตทางการเมือง ดังนี้

ก. ทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยกับปัจจัยทางสังคม

ผลการวิจัยที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการมีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตย กับปัจจัยทางสังคม ปรากฏเฉพาะที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

๑. กลุ่มวิชาที่ศึกษา เมื่อพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างรวมทุกสถาบัน จากมหาวิทยาลัย-ธรรมศาสตร์ และจากวิทยาลัยกรุงเทพ ที่เรียนกลุ่มวิชาหนังสือพิมพ์มีทัศนคติทางการเมืองแบบ

ประชาธิปไตยในระดับสูง ($r = 0.15, 0.24, 0.34$ ที่ $P \leq 0.05$) ส่วนกลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบันร่วมกัน และจากวิทยาลัยกรุงเทพ ที่เรียนกลุ่มวิชาประชาสัมพันธ์และโฆษณา มีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยในระดับต่ำ ($r = -0.13, -0.34, P \leq 0.05$)

๒. ปีที่ศึกษา กลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ศึกษาในชั้นปีที่ ๓ และจากมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ศึกษาในชั้นปีที่ ๔ มีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยในระดับสูง ($r = 0.20, 0.18$ ที่ $P \leq 0.05$) ส่วนกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัย-ธรรมศาสตร์ ที่ศึกษาชั้นปีที่ ๔ มีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยในระดับต่ำ ($r = -0.20, P = 0.04$)

๓. วิชาที่เรียน

ด้านรัฐศาสตร์ เมื่อพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างรวมทุกสถาบัน และจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่เคยเรียนวิชาด้านรัฐศาสตร์ ๑ - ๒ วิชา มีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยในระดับต่ำ ($r = -0.13, -0.32$ ที่ $P \leq 0.05$) ส่วนกลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบันร่วมกันและจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่เรียนวิชาด้านรัฐศาสตร์ ๓ วิชาขึ้นไป กับจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เรียนวิชาด้านรัฐศาสตร์ จำนวน ๑ - ๒ วิชา มีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยในระดับสูง ($r = 0.21, 0.32, 0.21$ ที่ $P \leq 0.05$)

ด้านเศรษฐศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่เรียนวิชาด้านเศรษฐศาสตร์ จำนวน ๑ - ๒ วิชา มีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยในระดับต่ำ ($r = -0.23, -0.19, -0.45$ ที่ $P \leq 0.05$) ส่วนกลุ่มตัวอย่าง เมื่อพิจารณาร่วมกันทุกสถาบัน จากวิทยาลัย-เชียงใหม่ ที่เรียนวิชาด้านเศรษฐศาสตร์ จำนวน ๓ วิชาขึ้นไป และจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เรียนวิชาด้านเศรษฐศาสตร์ จำนวน ๑ - ๒ วิชา มีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยในระดับสูง ($r = 0.12, 0.45, 0.38$ ที่ $P \leq 0.05$)

๔. การมีตำแหน่งเป็นกรรมการนักศึกษา เมื่อพิจารณาร่วมกันทุกสถาบัน จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีตำแหน่งเป็นกรรมการนักศึกษา และจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ไม่มีตำแหน่งเป็นกรรมการนักศึกษา มีทัศนคติทางการเมือง

แบบประชาธิปไตยในระดับสูง ($r = 0.09, 0.29, 0.18, 0.18$ ที่ $P \leq 0.05$) ส่วนกลุ่มตัวอย่างจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่เป็นกรรมการนักศึกษาและจากมหาวิทยาลัย-ธรรมศาสตร์ ที่ไม่เป็นกรรมการนักศึกษา มีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยในระดับต่ำ ($r = -0.22, -0.20$ ที่ $P \leq 0.05$)

๕. การเป็นสมาชิกชมรม กลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่เป็นสมาชิกชมรมประเภทวิชาการ มีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยสูง ($r = 0.24, P = 0.05$) ส่วนจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่เป็นสมาชิกชมรมประเภทกีฬาและบันเทิง มีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยต่ำ ($r = -0.25, P = 0.04$)

๖. แนวโน้มนิยมของครอบครัว ๒ แบบ เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบันร่วมกัน และจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มาจากรอบครัวที่มีแนวโน้มนิยมเป็นแบบ Socio-Orientatation และ จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และจากทุกสถาบัน เมื่อพิจารณาร่วมกันที่มาจากรอบครัวที่มีแนวโน้มนิยมเป็นแบบ Concept-Orientatation มีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยในระดับต่ำ ($r = -0.10, -0.28, -0.28, -0.27, -0.09$ ที่ $P \leq 0.05$)

สรุปได้ว่า ปัจจัยทางสังคมบางประการได้แก่ กลุ่มวิชาที่ศึกษา ปีที่ศึกษา วิชาที่เรียน ด้านรัฐศาสตร์ - เศรษฐศาสตร์ การมีตำแหน่งเป็นกรรมการนักศึกษา การเป็นสมาชิกชมรม และแนวโน้มนิยมของครอบครัวทั้งแบบ Socio-Orientatation และ Concept-Orientatation ของกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่ม มีความสัมพันธ์กับสังคมปรกิตทางการเมืองในเรื่องการมีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยในระดับที่แตกต่างกัน

๗. ความสนใจทางการเมืองกับปัจจัยทางสังคม

ผลการวิจัยที่เกี่ยวกับความสนใจทางการเมืองกับปัจจัยทางสังคม ปรากฏเฉพาะที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

๑. กลุ่มวิชาที่ศึกษา กลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่เรียนทางด้านประชาสัมพันธ์และโฆษณา มีความสนใจทางการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.23, P = 0.02$)

๒. ปีที่ศึกษา กลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่ศึกษาในชั้นปีที่ ๓ มีความสนใจทางการเมืองในระดับสูง ($r = 0.21, P = 0.03$) ส่วนที่ศึกษาในชั้นปีที่ ๔ มีความสนใจทางการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.21, P = 0.03$)

๓. วิชาที่เรียน

ด้านรัฐศาสตร์ เมื่อพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบันร่วมกัน จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เรียนวิชาด้านรัฐศาสตร์ จำนวน ๑ - ๒ วิชา มีความสนใจทางการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.13, -0.40, -0.47$ ที่ $P < 0.05$) ส่วนที่เรียนวิชาด้านรัฐศาสตร์ ๓ วิชาขึ้นไป จากกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว มีความสนใจทางการเมืองในระดับสูง ($r = 0.14, 0.40, 0.36$ ที่ $P = 0.001$)

ด้านเศรษฐศาสตร์ เมื่อพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างรวมทุกสถาบันและจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เรียนวิชาด้านเศรษฐศาสตร์ จำนวน ๑ - ๒ วิชา มีความสนใจทางการเมืองในระดับสูง ($r = 0.14, 0.33$ ที่ $P < 0.05$) ส่วนกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่เรียนวิชาด้านเศรษฐศาสตร์ จำนวน ๑ - ๒ วิชา มีความสนใจทางการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.35, P = 0.04$)

ด้านสังคมวิทยา เมื่อพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างรวมทุกสถาบัน และจากวิทยาลัยกรุงเทพ ที่เรียนวิชาด้านสังคมวิทยา จำนวน ๑ - ๒ วิชา มีความสนใจทางการเมืองในระดับสูง ($r = 0.09, 0.24$ ที่ $P < 0.05$) ส่วนกลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบัน เมื่อพิจารณาร่วมกันและจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ศึกษาวิชาด้านสังคมวิทยา ๓ วิชาขึ้นไป มีความสนใจทางการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.11, -0.28$ ที่ $P < 0.05$)

๔. การมีตำแหน่งเป็นกรรมการนักศึกษา เมื่อพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างรวมทุกสถาบัน และจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีตำแหน่งเป็นกรรมการนักศึกษา มีความสนใจทางการเมืองในระดับสูง ($r = 0.11, 0.28$ ที่ $P < 0.05$) ส่วนกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ไม่มีตำแหน่งเป็นกรรมการนักศึกษา มีความสนใจทางการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.18, P = 0.05$)

๕. การเป็นสมาชิกชมรม เมื่อพิจารณาในกลุ่มตัวอย่างรวมทุกสถาบัน จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ไม่เป็นสมาชิกชมรมใด ๆ และจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เป็นสมาชิกชมรมประเภทกีฬาและบันเทิง มีความสนใจทางการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.13, -0.23, -0.28$ ที่ $P \leq 0.05$) ส่วนกลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบัน เมื่อพิจารณาพร้อมกัน จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เป็นสมาชิกชมรมประเภทวิชาการ มีความสนใจทางการเมืองในระดับสูง ($r = 0.15, 0.21, 0.23$ ที่ $P \leq 0.05$)

๖. แนวโน้มของครอบครัวแบบ Socio-Orientation เมื่อพิจารณาในกลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบันร่วมกัน จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และจากวิทยาลัยกรุงเทพ ที่มาจากรอบครัวที่มีแนวโน้มเป็นแบบ Socio-Orientation จะมีความสนใจทางการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.14, -0.31, -0.48$ ที่ $P \leq 0.05$)

สรุปได้ว่า ปัจจัยทางสังคมในเรื่อง กลุ่มวิชาที่ศึกษา ปีที่ศึกษา วิชาที่เรียนด้าน รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมวิทยา การมีตำแหน่งเป็นกรรมการนักศึกษา การเป็นสมาชิกชมรม และแนวโน้มของครอบครัวแบบ Socio-Orientation ของกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่ม มีความสัมพันธ์กับสังคมประกิตทางการเมืองในเรื่องความสนใจทางการเมืองในระดับที่แตกต่างกัน

๗. ความรู้ทางการเมืองกับปัจจัยทางสังคม

ผลการวิจัยที่เกี่ยวกับการมีความรู้ทางการเมืองกับปัจจัยทางสังคม ปรากฏเฉพาะที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติดังนี้

๑. กลุ่มวิชาที่ศึกษา เมื่อพิจารณาในกลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบันร่วมกัน ที่เรียนวิชา ด้านหนังสือพิมพ์ มีความรู้ทางการเมืองในระดับสูง ($r = 0.10, P = 0.04$) ส่วนที่เรียนด้าน ประชาสัมพันธ์และโฆษณา มีความรู้ทางการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.13, P = 0.04$)

๒. ปีที่ศึกษา เมื่อพิจารณาในกลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบันร่วมกัน และจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ศึกษาชั้นปีที่ ๓ มีความรู้ทางการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.10, -0.22$ ที่ $P \leq 0.05$) ส่วนที่ศึกษาชั้นปีที่ ๔ ของกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว มีความรู้ทางการเมืองในระดับสูง ($r = 0.11, 0.22$ ที่ $P \leq 0.05$)

๓. วิชาที่เรียน

ด้านรัฐศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง และจากทุกสถาบัน เมื่อพิจารณาร่วมกัน ที่เรียนวิชาด้านรัฐศาสตร์ จำนวน ๑ - ๒ วิชา มีความรู้ทางการเมืองในระดับสูง ($r = 0.20, 0.10$ ที่ $P < 0.05$)

ด้านเศรษฐศาสตร์ เมื่อพิจารณาในกลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบันร่วมกันและจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่เรียนวิชาด้านเศรษฐศาสตร์ ๓ วิชาขึ้นไป และจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เรียนวิชาด้านเศรษฐศาสตร์ จำนวน ๑ - ๒ วิชา มีความรู้ทางการเมืองในระดับสูง ($r = 0.13, 0.22, 0.18$ ที่ $P < 0.05$) ส่วนกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่เรียนวิชาด้านเศรษฐศาสตร์ จำนวน ๑ - ๒ วิชา มีความรู้ทางการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.26, P = 0.01$)

ด้านกฎหมาย กลุ่มตัวอย่างจากวิทยาลัยกรุงเทพ ที่เรียนวิชาด้านกฎหมาย จำนวน ๑ - ๒ วิชา มีความรู้ทางการเมืองในระดับสูง ($r = 0.27, P = 0.02$)

ด้านสังคมวิทยา กลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่เรียนวิชาด้านสังคมวิทยา จำนวน ๑ - ๒ วิชา มีความรู้ทางการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.26, P = 0.01$) ส่วน จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เรียนวิชาด้านสังคมวิทยา จำนวน ๑ - ๒ วิชา มีความรู้ทางการเมืองในระดับสูง ($r = 0.28, P = 0.004$)

๔. การมีตำแหน่งเป็นกรรมการนักศึกษา เมื่อพิจารณาในกลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบันร่วมกัน และจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ไม่มีตำแหน่งเป็นกรรมการนักศึกษา มีความรู้ทางการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.09, -0.19$ ที่ $P < 0.05$)

๕. การเป็นสมาชิกชมรม เมื่อพิจารณาในกลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบันร่วมกัน จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่เป็นสมาชิกชมรมประเภทกีฬาและบันเทิง มีความรู้ทางการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.11, -0.26, -0.19$ ที่ $P < 0.05$) ส่วนกลุ่มตัวอย่างจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ไม่เป็นสมาชิกชมรมใด ๆ จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ วิทยาลัยกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เป็นสมาชิกชมรมประเภทวิชาการ มีความรู้ทางการเมืองในระดับสูง ($r = 0.28, 0.28, 0.22, 0.17$ ที่ $P < 0.05$)

๖. แนวโน้มของครอบครัว ๒ แบบ เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบันร่วมกัน จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มาจากครอบครัวที่มีแนวโน้มแบบ Concept-Oriented และจากวิทยาลัยกรุงเทพที่มาจากครอบครัวที่มีแนวโน้มแบบ Socio-Oriented มีความรู้ทางการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.20, -0.31, -0.20, -0.28$ ที่ $P \leq 0.05$)

สรุปได้ว่า ปัจจัยทางสังคมในเรื่อง กลุ่มวิชาที่ศึกษา ปีที่ศึกษา วิชาที่เรียนด้าน-รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ กฎหมาย สังคมวิทยา การมีตำแหน่งเป็นกรรมการนักศึกษา การเป็นสมาชิกชมรม และแนวโน้มของครอบครัวแบบ Socio-Oriented และ Concept-Oriented ของกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่ม มีความสัมพันธ์กับสังคมประเทศทางการเมืองในเรื่องการมีความรู้ทางการเมืองในระดับที่แตกต่างกัน

๗. การมีส่วนร่วมทางการเมืองกับปัจจัยทางสังคม

ผลการวิจัยในเรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับปัจจัยทางสังคม ปรากฏเฉพาะที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติดังนี้

๑. กลุ่มวิชาที่ศึกษา เมื่อพิจารณาจากตัวอย่างจากทุกสถาบันร่วมกัน และจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่เรียนด้านประชาสัมพันธ์และโฆษณา มีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.17, -0.20$ ที่ $P \leq 0.05$) ส่วนกลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบันเมื่อพิจารณาร่วมกัน ที่ศึกษาด้านวิทยุโทรทัศน์ และภาพยนตร์กับกลุ่มตัวอย่างจาก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ศึกษาด้านหนังสือพิมพ์ มีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับสูง ($r = 0.14, 0.19$ ที่ $P \leq 0.05$)

๒. ปีที่ศึกษา เมื่อพิจารณาจากตัวอย่างจากทุกสถาบันร่วมกัน จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาชั้นปีที่ ๓ มีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.09, -0.09, -0.35$ ที่ $P \leq 0.05$) ส่วนที่ศึกษาชั้นปีที่ ๔ ของกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว มีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับสูง ($r = 0.09, 0.19, 0.35$ ที่ $P \leq 0.05$)

๓. วิชาที่เรียน

ด้านรัฐศาสตร์ เมื่อพิจารณาจากตัวอย่างทุกสถาบันร่วมกัน และจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่เรียนวิชาด้านรัฐศาสตร์ จำนวน ๑ - ๒ วิชา มีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับต่ำ

($r = -0.25, -0.40$ ที่ $P = 0.001$) ส่วนที่เรียนวิชาด้านรัฐศาสตร์ จำนวน ๓ วิชาขึ้นไป ของกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว มีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับสูง ($r = 0.26, 0.40$ ที่ $P = 0.001$)

ด้านสังคมวิทยา เมื่อพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบันร่วมกัน จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เรียนวิชาด้านสังคมวิทยา จำนวน ๑ - ๒ วิชา และจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่เรียนวิชาด้านสังคมวิทยา ๓ วิชาขึ้นไป มีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.10, -0.21, -0.19$ ที่ $P \leq 0.05$)

๔. การมีตำแหน่งเป็นกรรมการนักศึกษา เมื่อพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบันร่วมกัน จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จากวิทยาลัยกรุงเทพ จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีตำแหน่งเป็นกรรมการนักศึกษา มีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับสูง ($r = 0.25, 0.38, 0.27, 0.49, 0.22$ ที่ $P \leq 0.05$) ส่วนที่ไม่มีตำแหน่งเป็นกรรมการนักศึกษา ของกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว มีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.22, -0.25, -0.27, -0.49, -0.19$ ที่ $P \leq 0.05$)

๕. การเป็นสมาชิกชมรม เมื่อพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบันร่วมกัน จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ไม่เป็นสมาชิกชมรมใด ๆ มีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.18, -0.26, -0.26$ ที่ $P \leq 0.05$) ส่วนกลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบันเมื่อพิจารณาร่วมกัน จากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เป็นสมาชิกชมรมประเภทกีฬาและบันเทิง และจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่เป็นสมาชิกชมรมประเภทวิชาการ มีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับสูง ($r = 0.15, 0.42, 0.27, 0.18$ ที่ $P \leq 0.05$)

๖. แนวโน้มนิยมของครอบครัวแบบ Concept-Orientataion กลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มาจากครอบครัวที่มีแนวโน้มนิยมเป็นแบบ Concept-Orientataion มีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับสูง ($r = 0.32, P = 0.001$)

สรุปได้ว่า ปัจจัยทางสังคมในเรื่อง กลุ่มวิชาที่ศึกษา ปีที่ศึกษา วิชาที่เรียนด้าน-รัฐศาสตร์ สังคมวิทยา การมีตำแหน่งเป็นกรรมการนักศึกษา การเป็นสมาชิกชมรม และแนวโน้มนิยม

ของครอบครัวแบบ Concept-Orientatation ของกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่ม มีความสัมพันธ์กับสังคม-
 ประกิตทางการเมืองในเรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับที่แตกต่างกัน

จ. ความรู้สึกแยกตนเองจากการเมืองกับปัจจัยทางสังคม

ผลการวิจัยในเรื่องความรู้สึกแยกตนเองจากการเมืองและปัจจัยทางสังคม

ปรากฏเฉพาะที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติดังนี้

๑. วิชาที่เรียนด้านรัฐศาสตร์ เมื่อพิจารณาร่วมกันทุกสถาบันและจากมหาวิทยาลัย
 รามคำแหง ที่เรียนวิชาด้านรัฐศาสตร์ จำนวน ๑ - ๒ วิชา และจากมหาวิทยาลัย เชียงใหม่
 ที่เรียนวิชาด้านรัฐศาสตร์ ๓ วิชาขึ้นไป มีความรู้สึกแยกตนเองจากการเมืองในระดับสูง
 ($r = 0.12, 0.17, 0.32$ ที่ $P \leq 0.05$) ส่วนกลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบัน เมื่อพิจารณาร่วมกัน
 และจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ศึกษาวิชาด้านรัฐศาสตร์ ๓ วิชาขึ้นไป มีความรู้สึก
 แยกตนเองจากการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.12, -0.20$ ที่ $P \leq 0.05$)

๒. การมีตำแหน่งเป็นกรรมการนักศึกษา เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบัน
 ร่วมกัน จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ วิทยาลัยกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มี
 ตำแหน่งเป็นกรรมการนักศึกษา มีความรู้สึกแยกตนเองจากการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.18,$
 $-0.18, -0.40, -0.20$ ที่ $P \leq 0.05$) ส่วนกลุ่มตัวอย่างทุกสถาบัน เมื่อพิจารณาร่วมกัน
 จากวิทยาลัยกรุงเทพ และจากมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ไม่มีตำแหน่งเป็นกรรมการนักศึกษา มี
 ความรู้สึกแยกตนเองจากการเมืองในระดับสูง ($r = 0.19, 0.40, 0.22$ ที่ $P \leq 0.05$)

๓. การเป็นสมาชิกชมรม กลุ่มตัวอย่างจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่เป็นสมาชิก
 ชมรมประเภทกีฬาและบันเทิง กลุ่มตัวอย่างจากวิทยาลัยกรุงเทพ จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง
 ที่เป็นสมาชิกชมรมประเภทวิชาการ มีความรู้สึกแยกตนเองจากการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.30,$
 $-0.36, -0.30$ ที่ $P \leq 0.05$) ส่วนกลุ่มตัวอย่างเมื่อพิจารณาร่วมกันทุกสถาบัน จาก
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิทยาลัยกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ไม่เป็นสมาชิกชมรม
 ใด ๆ และจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เป็นสมาชิกชมรมประเภทกีฬาและบันเทิง มีความรู้สึก
 แยกตนเองจากการเมืองในระดับสูง ($r = 0.13, 0.21, 0.32, 0.19, 0.19$ ที่
 $P \leq 0.05$)

๔. แนวโน้มนิยมของครอบครัวแบบ Concept-Orientation กลุ่มตัวอย่างจาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มาจากครอบครัวที่มีแนวโน้มนิยมเป็นแบบ Concept-Orientation มีความรู้สึกแยกตนเองจากการเมืองในระดับต่ำ ($r = -0.25$, $P = 0.01$) ส่วนกลุ่มตัวอย่าง จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มาจากครอบครัวที่มีแนวโน้มนิยมเป็นแบบ Concept-Orientation มีความรู้สึกแยกตนเองจากการเมืองในระดับสูง ($r = 0.22$, $P = 0.02$)

สรุปได้ว่า ปัจจัยทางสังคมบางประการ ได้แก่ วิชาที่เรียนที่ระดับชั้นรัฐศาสตร การมีตำแหน่งเป็นกรรมการนักศึกษา ควรเป็นสมาชิกชมรม และแนวโน้มนิยมของครอบครัวแบบ Concept-Orientation ของกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่ม มีความสัมพันธ์กับสังคมประกิตทางการเมือง ในเรื่องความรู้สึกแยกตนเองจากการเมืองในระดับที่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย